

A COMPARATIVE STUDY ON DIRECT AND INDIRECT OBJECTS IN ENGLISH AND ROMANIAN

Simona Redeuș

Lecturer, PhD, "Aurel Vlaicu" University of Arad

Abstract: The paper presents some of the features that the direct and indirect objects expressed by nouns have in both English and Romanian. The contrastive analysis of complex objects in both languages reveals many similarities as well as differences. The theoretic part is well illustrated by examples from authentic documents.

Keywords: direct objects, indirect objects, transitive verbs, the accusative constructions, syntactical functions

Prin datele și perspectiva folosite, considerăm că prin lucrarea de față aducem un plus de cunoaștere în domeniul atât de importante astăzi, esențiale pentru comunicare cum sunt didactica limbilor română și engleză și traductologia. Nu în ultimul rând, și lucrările de gramatică pot profita de pe urma acestor analize chiar dacă sau mai cu seamă că ele sunt centrate pe părți de vorbire și de propoziție.

Complementul direct

Complementul direct face parte din unitățile gramaticale care se recunosc, în general, ușor cu ajutorul întrebărilor *pecine?*, *ce?*, întrebări care pot provoca însă și interpretări greșite, dar sunt greu de definit. Definiția corectă este următoarea: complementul direct determină un verb sau o interjecție verbală predicativă, arătând obiectul asupra căruia se exercită acțiunea, adică pacientul. Uneori se precizează că acțiunea se exercită sau se răsfrânge în mod direct, prin aceasta înțelegându-se fără prepoziție, regulă valabilă întotdeauna în cazul complementelor directe din limba engleză și în multe cazuri de complemente directe din limba română. Alteori se adaugă precizarea că verbul determinat este tranzitiv, precizare care este tautologică din moment ce verbele tranzitive nu se pot defini altfel decât prin capacitatea de a avea complemente directe. Este de remarcat aici și faptul că, în mod excepțional, complementul direct poate determina și verbe intransitive. Este vorba de complementul direct numit intern pentru că arată conținutul acțiunii verbului determinat, care se exprimă printr-un substantiv cu aceeași rădăcină ca verbul sau din aceeași sferă semantică, de obicei însoțit de atribute: *a dormi somn greu*; *to live a happy life (a trăi o viață fericită)* etc.

*Au primit **pachetul** la timp datorită seriozității firmei de curierat.*

*She took a lot of **pictures** during the trip in spite of the rainy day.*

(A făcut multe poze în călătorie în ciuda vremii ploioase.)

*L-am văzut **pe colegul** meu la știri la televizor și nu mi-a venit să cred ce prostii a spus.*

*I don't remember **John** as well as you do but I definitely believe in his determination.*

*(Nu mi-l amintesc **pe John** la fel de bine ca tine, dar cu siguranță cred în perseverența lui.)*

Complementul direct realizat prin substantiv se exprimă prin folosirea substantivului în cazul acuzativ. Substantivul în acuzativ poate fi precedat sau nu de o prepoziție, în limba română, în timp ce în limba engleză el este întotdeauna neprecedat de prepoziție. Deoarece în limba engleză situația este mult mai clară și nu necesită o dezbatere mai amplă a ideii

exprimate anterior, în cele ce urmează vom insista mai mult asupra substantivelor cu funcția sintactică de complement direct din limba română.

Complementul direct exprimat prin substantiv în cazul acuzativ, neprecedat de prepoziție este mai des întâlnit la următoarele substantive inanimite :

a) substantive abstracte articulate având valoare de unicitate :

*Iubește **puterea** încă de când era copil.*

b) substantive animate sau inanimite, într-o construcție cu dativ posesiv așezat la stânga verbului regent :

*Îi cunosc toată **familia**.*

c) substantive animate articulate:

*Ea hrănește **hamsterii** de două ori pe zi, nu-ți fă griji pentru asta.*

d) substantive proprii toponimice articulate:

*Am vizitat **Italia** pentru a treia oară anul acesta și mi s-a părut și mai frumoasă ca înainte.*

Complementele directe exprimate prin substantive nearticulate se întâlnesc la următoarele clase de substantive:

a) substantive masive *pluralia tantum*:

*Ea pune **sare** și **piper** suficient în ciorbă, dar nu pune de obicei deloc oțet.*

b) substantive abstracte:

*Întârzierea nu ne pune **probleme**, neglijența e însă de neiertat.*

c) substantive numărabile, folosite mai frecvent la plural:

*Coase **nasturi** sora ta, nu-i așa?*

d) la substantive animate folosirea nearticulată se întâlnește la numele de persoane care exprimă ocupații, profesii, calități sau sunt folosite ca termen generic:

*Căutăm **ingineri** constructori pentru noul corp de clădire. (profesie)*

*Nu se vede **picior** de om pe aici la ora asta târzie. (sens generic)*

Complementul direct exprimat prin substantive precedate de prepoziția *pe*, apare la următoarele clase de substantive:

a) substantive proprii nume de persoane sau de animale:

*Am întâlnit-o **pe Maria** la spectacol acum două zile.*

*Îl vreau **pe Azor** înapoi, mi-e dor de el.*

b) substantive comune personale la care articolul definit indică o persoană unică prin raporturile de rudenie:

*Îl iubesc cel mai mult **pe tata** și apoi **pe mama** și **sora** mai mică la egalitate.*

c) substantive comune personale, articulate definit, urmate de un adjectiv posesiv sau pronume personal în genitiv:

*O căutam **pe cumnata** ta pentru niște sugestii legate de o posibilă afacere comună.*

d) substantive comune personale, articulate definit, urmate de un nume propriu sau comun de identificare:

*Am văzut-o **pe profesoara** Pârlog la o conferință internațională în Budapesta.*

*Îl aștept **pe domnul** avocat să văd dacă are aceeași părere ca domnul notar.*

e) substantive comune personale, nearticulate, care indică o persoană anume:

*L-am chemat **pe profesor** în sala profesorală să aibă o discuție deschisă cu părinții copilului.*

f) substantive comune personale, nearticulate, având un determinant adjectival:

*Nu-l cunosc **pe acest/fiecare/ acel elev** și totuși sunt în școală de doi ani deja.*

g) substantive comune animate, nume de animal, sau inanimite personificate:

*Vulpea l-a păcălit **pe urs** și astfel s-a terminat povestea.*

***Pe păpușă** o cheamă Lucy.*

În ceea ce privește topica și punctuația complementului direct, regula de bază este că el se poziționează după verbul pe care îl determină și nu se desparte de acesta prin virgulă.

Ca și în cazul altor părți de vorbire care au ca regent verbul din propoziție, poziția de complement direct poate fi emfază prin inversarea topicii, adică prin așezarea complementului înaintea verbului:

*That **house** I decided to rent, not the one you see across the street.*

(Pe acea casă am decis să o închiriez, nu pe cea pe care o vezi peste drum.)

Complementul indirect

Complementul indirect este cel care indică obiectul căruia i se atribuie sau i se adresează o acțiune, o însușire sau o caracteristică. El indică destinatarul sau beneficiarul procesului codificat prin verb.

Complementul indirect poate avea ca regent un grup verbal, un grup adjectival, un grup adverbial sau o interjecție. În unele cazuri, complementul indirect este un constituent obligatoriu, în altele este facultativ.

*He referred **to the second quotation** taken from a French novel.*

(S-a referit la al doilea citat extras dintr-un roman francez.)

*I am very indebted **to my mother** for all the advice and support I've got.*

(Îi sunt foarte îndatorat mamei mele pentru toate sfaturile și pentru sprijinul pe care l-am primit.)

Aceste două exemple cuprind situații în care este obligatorie prezența unui complement indirect. În următoarele, complementul indirect este facultativ:

*Ți-e **sete**, nu-i așa?*

*The boy smiled **to his sister** in order to make her feel more confident.*

(Băiatul i-a zâmbit surorii sale ca să o facă să se simtă mai încrezătoare.)

Spre deosebire de complementul indirect din limba română, complementul indirect din limba engleză este limitat la funcția de a arăta ființa sau lucrul către care se îndreaptă acțiunea exprimată de predicat, corespunzând cazului dativ. Complementul indirect din limba engleză poate fi prepozițional (este format cu ajutorul prepoziției *to* sau, mai rar, *for*) ori neprepozițional, întocmai ca dativul, urmând și regimul acestuia.

*We offered flowers **to the singer**, at the end of the show.*

(I-am oferit flori cântărețului, la sfârșitul spectacolului.)

*She bought a new shirt **for her grandfather** as he turned 85.*

(Ea a cumpărat o cămașă nouă pentru bunicul ei când acesta a împlinit 85 de ani.)

Complementul indirect din limba engleză poate fi marcat și printr-o topică aparte. Locul complementului indirect variază dacă în enunț mai apare și un complement direct. Când primul complement după verb este complementul direct, complementul indirect este întotdeauna prepozițional. Dacă imediat după verbul regent se află complementul indirect el nu este precedat de nicio prepoziție.

*The man stood up and offered a chair **to the woman**.*

(Bărbatul s-a ridicat și a oferit un scaun doamnei.)

Aceeași propoziție se poate rescrie, astfel încât complementul indirect să nu fie prepozițional și să fie plasat imediat după verbul regent.

*The man stood up and offered **the woman** a chair.*

(Bărbatul s-a ridicat și a oferit doamnei un scaun.)

Complementul indirect exprimat prin substantiv în dativ este cerut de:

a) verbe intransitive urmate de un complement indirect al persoanei: *come* (a veni), *happen* (a se întâmpla), *occur* (a apărea), *propose* (a propune), *surrender* (a se preda) etc.:

*The hi-jackers surrendered **to the US Police** after two days.*

(Pirații aerului s-au predat poliției americane după două zile.)

b) verbe tranzitive urmate de un complement direct și un complement indirect, precedat întotdeauna de prepoziția *to*: *give (a da)*, *lend (a împrumuta)*, *pay (a plăti)*, *send (a trimite)* etc.:

*I sent the letter **to** my former **boyfriend** but he never answered me back.*

(Am trimis scrisoarea fostului meu prieten, dar nu mi-a răspuns niciodată.)

c) verbe tranzitive urmate de un complement direct și un complement indirect precedat de prepoziția *for*: *buy (a cumpăra)*, *do (a face)*, *make (a face)*, *save (a păstra/ economisi)* etc.:

*Save a piece of cake **for** my little **sister**, will you?*

(Vrei să păstrezi o bucată de prăjitură pentru sora mea?)

d) unele substantive cum ar fi: *attitude (atitudine)*, *kindness (bunătate)*, *courtesy (curtoazie)*:

*My attitude **to** **forgery** is well-known by my subordinates.*

(Atitudinea mea față de falsificare este bine știută de subordonații mei.)

e) unele adjective: *kind (amabil)*, *cruel (crud)*, *harsh (dur)* etc.:

*Don't be cruel **to** **birds**, they are so cute helpless beings!*

(Nu fi rău cu păsările, sunt așa niste ființe neajutorate!)

f) adjective de comparație: *inferior (inferior)*, *superior (superior)*, *equal (egal)* etc.:

*The results were inferior **to** my **expectations** and still I passed the exam.*

(Rezultatele nu au fost pe măsura așteptărilor și totuși am promovat examenul.)

Complementele indirecte îndeplinesc mai multe roluri semantice, în funcție de semantica regentului. Cel mai des întâlnite roluri semantice ar fi cele de beneficiar, destinatar, experimentator și sursă. Dintre cele patru roluri semantice, cele mai frecvente sunt cele de beneficiar și de destinatar.

*I made **the old man** a favour not because I wanted to but because I had to. (beneficiar)*

(I-am făcut o favoare bătrânului nu pentru că am vrut, ci pentru că a trebuit.)

***Lui Liana** i s-au dat banii înapoi numai după un scandal uriaș. (beneficiar)*

*I-am trimis cărți **fratelui** meu în schimbul datoriei de 100 RON. (destinatar)*

*She made her **husband** a lot of promises and did her best to keep them, too.*

(I-a făcut soțului ei multe promisiuni și a făcut tot posibilul să le și țină.)

***Mariei** îi este foarte sete. (experimentator)*

*Ea îi cere **lui Ghiță** ajutor de fiecare dată când e în impas. (sursă)*

Rolul semantic de destinatar și de beneficiar apare în prezența unui verb tranzitiv însoțit și de un complement direct. Rolul de experimentator apare în cazul verbelor care nu sunt urmate de complement direct și care au subiectul postpus sau care chiar lipsește.

Complementul indirect poate fi de mai multe tipuri: *simplu*, *multiplu* sau *dubluexprimat*. Acest ultim tip de complement indirect este un tip de complement pe care îl găsim doar în limba română.

Astfel, complementul indirect este simplu când este exprimat printr-un singur substantiv comun sau propriu și este multiplu atunci când este format din două sau mai multe substantive coordonate copulativ sau disjunctiv și/sau prin juxtapunere.

*Cartea nu a plăcut nici **bătrânului**, nici **fetei** deși era scrisă de scriitorul lor preferat.*

*I told the news **to** my **mum** and **dad** but none of them was surprised.*

(Am spus vestea mamei și tatălui, dar niciunul nu s-a arătat surprins.)

Complementul indirect dublu exprimat apare, după cum am precizat anterior, doar în limba română și constă dintr-un substantiv care are un coreferent în aceeași frază, adică înaintea verbului regent apare un pronume personal care anticipează complementul indirect așezat imediat după verbul regent.

*I-am dat **lui Gheorghe** răspunsul pe loc.*

Topica și punctuația complementelor indirecte nu pun nicio problemă, deoarece în mod obișnuit, complementele indirecte se plasează după verbul regent. Dar atunci când ele sunt exprimate prin substantive care determină verbe din a căror schemă sintactică lipsește subiectul, complementul indirect este plasat înaintea verbului.

Lui Ilie îi tună și fulgeră, nu știi ce are.

To Mary I have never mentioned the accident.

(Lui Mary nu i-am amintit niciodată de accident.)

Complementele indirecte care apar în celelalte tipuri de structuri sunt plasate după verbul regent. Complementul indirect nu se izolează de regent prin niciun semn de punctuație.

I-am dăruit profesoarei un buchet de crini.

They delivered the two boxes to my beautiful wife.

(Ei au livrat cele două cutii frumoasei mele soții.)

CONCLUSIONS

După cum se poate observa, ambele limbi au variate modalități de exprimare a complementului direct sau indirect cu ajutorul substantivelor. În urma studierii temei lucrării de față am ajuns la concluzia că există mult mai multe similarități decât diferențe între posibilitățile de exprimare a complementelor directe și indirecte prin folosirea substantivelor.

Această lucrare contrastivă are două scopuri principale: primul este cel de a-i ajuta pe cei care învață cele două limbi să își însușească această problemă importantă a sintaxei iar cel de al doilea este de a oferi lingviștilor o perspectivă nouă asupra elementelor comune a două sau mai multor limbi diferite.

BIBLIOGRAPHY

- Bantaș, A., *English for Advanced Students*, Iași, Institutul European, 1993.
- Bulgăr, Gheorghe, *Limba română: Fonetică, Lexic, Morfologie, Sintaxă, Stilistică*, București, Editura Vox, 1995
- Chiriacescu, A., *The Noun and Determiners*, București, Editura Teora, 2003
- Constantinescu-Dobridor, Gheorghe, *Sintaxa limbii române*, București, Editura Științifică, 1994.
- Fillmore, Charles, J., *The Case for Case*, London, vol. *Universals in Linguistic Theory*, Editura Bach and Harms, 1972.
- Metea, Alexandru, *Vocabular, morfologie, sintaxă*, Timișoara, Editura Helicon, 1993.
- Mihuț, Lizica, *Limba română contemporană. Sintaxa. Sinteze.*, Seria Cursuri Universitare, Universitatea "Aurel Vlaicu" din Arad, Facultatea de Teologie, Arad, 1995
- Woods, E. & Nicole McLeod, *Using Basic English Grammar. Form and Function*, Prentice Hall, 1992.